Metud - Nohavica, Jarek

1. Metud byl v naší vsi obecní listonoš,
za první světové války dobýval Caricyn,
 C Ami
vousy měl delší než samotný Krakonoš,
 G D
vlály mu ve větru, když kráčel vesnicí.

2. My kluci zírali, byl jako apoštol,
střelný prach, kanóny a vůně machorky,
když roznes dopisy, sedl si před poštou,
a pak vyprávěl válečné historky.

 G
R: Slyšíš mě smutný můj pošťáku Metude,
 C Ami D
jak my jsme věřili že slávy dobudem,
Metude, Metude, Metude,
tys věděl co bylo, tys věděl co bude.

3. Bylo to úžasné, jak hlavy padaly,
bodáky leskly se v záblescích výbuchů,
bílí a rudí se před námi míhali,
přímo jsme cítili pach krve ve vzduchu.

4. Bylo to úžasné, co vše je před námi,
silnější vyhrává a slabší v koutě brečí,
u vrat do stodoly já jsem byl ataman,
a Jura s Matějem stodolu brali ztečí.

R:

5. Metud byl pro nás kluky největší hrdina
a my jsme toužili řvát hurá se zbraní
a on jen usmál se, ruce dal do klína
a smutně díval se přes náves do strání.

6. Drobátko kulhal, když mraky se sbíhaly,
a my jsme věděli, že ruská střepina,
a tak jsme potajmu taky tak kulhali,
a kleli ostošest jak Metud hrdina.

R:

7. Život šel pomalu, pomalu ale šel,
a pak se rozneslo, že lidi viděli
jak šedý náklaďák někam ho odvážel
a černí havrani na střechách seděli.

8. Pak nový listonoš celé dny hořce pil
a válka smíchala osudy s osudem,
zahynul Matěj i Jura, jen já jsem zbyl,
slyšíš mě smutný můj pošťáku Metude?

R: